

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2006 m. sausio 26 d. *

Byloje T-364/03

Medici Grimm KG, įsteigta Rodgau Hainhausen (Vokietija), atstovaujama *solicitor* R. MacLean ir advokato E. Gybels, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą M. Bishop, padedamo advokato G. Berrisch,

atsakovę,

palaikomą

Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos N. Khan ir T. Scharf, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

įstojusios į bylą šalies,

* Proceso kalba: anglų.

dėl pagal EB 235 straipsnį ir 288 straipsnio antrąją pastraipą pareikšto ieškinio atlyginti žalą, ieškovės tariamai patirtą dėl 1998 m. lapkričio 3 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2380/98, iš dalies pakeičiančio Reglamentą (EB) Nr. 1567/97, nustatantį galutinį antidempingo muitą Kinijos Liaudies Respublikos kilmės odinių rankinių importui (OL L 296, p. 1), iš dalies panaikinto 2000 m. birželio 29 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimu *Medici Grimm prieš Tarybą* (T-7/99, Rink. p. II-2671), netaikymo atgaline data,

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas H. Legal, teisėjai P. Mengozzi ir I. Wiszniewska-Białecka,
posėdžio sekretorė K. Andová, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2005 m. rugsėjo 14 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisinis pagrindas

- 1 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 56, 1996, p. 1), iš dalies pakeistas 1996 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2331/96 (OL L 317, p. 1) ir 1998 m. balandžio 27 d. Reglamentu (EB) Nr. 905/98

(OL L 128, p. 18) (toliau – pagrindinis reglamentas), nustato teisinį pagrindą, taikytiną Bendrijoje dempingo srityje šios bylos faktinių aplinkybių metu, t. y. 1998 m. lapkričio 6 d., kai įsigaliojo 1998 m. lapkričio 3 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2380/98, iš dalies pakeičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1567/97, nustatantį galutinį antidempingo muitą Kinijos Liaudies Respublikos kilmės odinių rankinių importui (OL L 296, p. 1).

- 2 Pagrindinio reglamento 1 straipsnio 1 dalis nustato:

„Antidempingo muistas gali būti taikomas bet kuriai importuojamai prekei dempingo kaina, kurią išleidus laisvai cirkuliuoti Bendrijoje būtų padaryta žala.“

- 3 Pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalis numato:

„Būtinybė toliau taikyti (antidempingo) priemones taip pat gali būti peržiūrima, jei reikia, arba Komisijos iniciatyva, arba valstybės narės prašymu, arba – jeigu nuo galutinės priemonės taikymo pradžios yra praėjęs pagrįstai nustatytas bent vienerių metų laikotarpis, – bet kurio eksportuotojo, importuotojo ar Bendrijos gamintojo prašymu, kuriame pateikiami pakankami įrodymai, jog tokia tarpinė peržiūra yra būtina.

Tarpinė peržiūra pradedama, jeigu prašyme pateikiami pakankami įrodymai, kad dempingui kompensuoti nebėra būtina toliau taikyti tą priemonę ir (arba) kad atšaukus arba pakeitus tą priemonę nebus tikėtina, jog žala tęsis arba pasikartos,

arba kad taikomos priemonės nepakanka – arba nebepakanka – žalą sukeliančiam dempingui pašalinti.

Atlikdama tyrimus pagal šios dalies nuostatas, Komisija gali taip pat apsvarstyti, ar dempingo ir žalos aplinkybės smarkiai pakito ir ar taikomomis priemonėmis pasiekiamas norimų rezultatų pašalinant pagal 3 straipsnį jau nustatytą žalą. Šiuo atveju, galutinai nustatant faktus, atsižvelgiama į visus svarbius ir tinkamai dokumentais pagrįstus įrodymus.“

4 To paties straipsnio 5 dalyje nustatyta:

„Atitinkamos šio reglamento nuostatos dėl tyrimo tvarkos ir atlikimo, išskyrus trukmę ribojančias nuostatas, taikomos bet kuriai pagal šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse atliekamai peržiūrai. Peržiūra turi būti atliekama nedelsiant ir užbaigiama paprastai per 12 mėnesių nuo jos pradžios.“

5 To paties straipsnio 6 dalis patikslina:

„Peržiūras pagal šį straipsnį inicijuoja Komisija, pasikonsultavusi su Patariamuoju komitetu. Pagal peržiūros rezultatus Bendrijos institucija, atsakinga už priemonių taikymą, pagal šio straipsnio 2 dalį arba 3 ir 4 dalis priemones panaikina, palieka galioti ar pakeičia <...>.“

- 6 To paties straipsnio 8 dalis numato:

„Nepažeisdamas šio straipsnio 2 dalies nuostatų importuotojas gali prašyti, kad jam būtų gražinti jo sumokėti muitai, įrodęs, kad dempingo skirtumas, kurio pagrindu buvo sumokėti muitai, buvo pašalintas arba sumažintas tiek, kad tapo mažesnis už galiojantį muitą.

Importuotojo prašymas gražinti jo sumokėtus antidempingo muitus pateikiamas Komisijai. Toks prašymas pateikiamas per valstybę narę, kurios teritorijoje prekės išleistos į laisvą apyvartą per šešis mėnesius nuo tos dienos, kada kompetentingų valdžios institucijų buvo apskaičiuota privalomų mokėti galutinių muitų suma arba kada buvo priimtas sprendimas taikyti galutinius muitus, užtikrintus laikiniais muitais. Valstybės narės nedelsiant perduoda tokį prašymą Komisijai.

<...>.“

Ginčo aplinkybės

- 7 Ši byla susijusi su po Reglamento Nr. 2380/98 įsigaliojimo kilusiu ginču tarp ieškovės ir Komisijos bei Tarybos.
- 8 1996 m. Komisija pradėjo antidempingo procedūrą dėl Kinijos Liaudies Respublikos kilmės rankinių importo (OL C 132, 1996, p. 4). Nei ieškovė, importavusi odines

rankines, kurias gamino Honkonge įsteigta bendrovė *Lucci Creation Ltd*, turinti gamyklą Kinijoje ir ieškovei gaminanti odines rankines, skirtas parduoti tik Bendrijoje, nei *Lucci Creation* nedalyvavo Komisijos tyrime.

- 9 1997 m. vasario 3 d. Reglamentu (EB) Nr. 209/97, nustatančiu laikinąjį antidempingo muitą Kinijos Liaudies Respublikos kilmės odinių rankinių importui (OL L 33, p. 11), įsigaliojusiu 1997 m. vasario 4 d., šiam importui Komisija nustatė laikinąjį, ne didesnį kaip 39,2 % antidempingo muitą.
- 10 1997 m. rugpjūčio 1 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1567/97, nustatančiu galutinį antidempingo muitą Kinijos Liaudies Respublikos kilmės odinių rankinių importui ir užbaigiančiu procedūrą dėl Kinijos Liaudies Respublikos kilmės rankinių iš plastiko ir tekstilės importo (OL L 208, p. 31), kuris įsigaliojo 1997 m. rugpjūčio 3 d., odinių rankinių iš Kinijos Liaudies Respublikos importui Taryba nustatė galutinį, ne didesnį kaip 38 % antidempingo muitą. *Lucci Creation*, nedalyvavusiai procedūroje, nebuvo suteiktas individualus režimas ir ieškovės atliekamam šios bendrovės prekių importui į Bendriją buvo taikomas 38 % likutinis dydis. Ieškovė Reglamento Nr. 1567/97 neginčijo.
- 11 1997 m. rugsėjo 13 d., t. y. praėjus šešioms savaitėms po Reglamento Nr. 1567/97 paskelbimo, po to, kai daug Kinijos Liaudies Respublikos gamintojų ir eksportuotojų susisiekė su Komisija prašydami individualaus režimo, o Komisija nebegalėjo atsižvelgti į šiuos prašymus, nes jie buvo pateikti pasibaigus pradiniam tyrimui nustatytam terminui, Komisija paskelbė pranešimą, raginantį gamintojus ir eksportuotojus pateikti įrodymus, kurie pateisintų Reglamentu Nr. 1567/97 nustatytą antidempingo priemonių tarpinės peržiūros procedūros pradėjimą

(OL C 278, p. 4). *Lucci Creation*, kaip gamintoja ir eksportuotoja, atsakė į šį raginimą, pateikdama Komisijos prašytą informaciją.

- 12 1997 m. gruodžio 13 d. Komisija paskelbė pranešimą (OL C 378, p. 8), formaliai pradedantį Reglamentu Nr. 1567/97 nustatytą antidempingo priemonių peržiūros procedūrą, nors, pirma, pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalyje numatytas vienerių metų laikotarpis, skaičiuojamas nuo galutinės priemonės, kuri šiuo atveju yra 1997 m. rugpjūčio 1 d. Reglamento Nr. 1567/97 priėmimas, nustatymo ir kuriam pasibaigus importuotojai ar eksportuotojai, pateikę pateisinančius įrodymus, Komisijos gali prašyti tarpinės peržiūros, dar nebuvo pasibaigęs ir kad, antra, joks aplinkybių pasikeitimas negalėjo pagrįsti to, kad Komisija pradėtų peržiūrą (2000 m. birželio 29 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Medici Grimm prieš Tarybą*, T-7/99, Rink. p. II-2671, toliau – sprendimas *Medici Grimm I*, 83 punktas). Tačiau savo pranešime Komisija nurodė, kad peržiūros tikslas buvo apribotas gamintojų ir eksportuotojų individualaus režimo klausimu. Taikytas tyrimo laikotarpis buvo toks pats, kokį numatė procedūra, kuriai pasibaigus buvo priimtas Reglamentas Nr. 1567/97, t. y. laikotarpis nuo 1995 m. balandžio 1 d. iki 1996 m. kovo 31 dienos (toliau – tyrimo laikotarpis).
- 13 Per šį naują tyrimą rankinių importui, kuriam nebuvo taikomas individualus režimas pagal Reglamento Nr. 1567/97, toliau buvo taikomas 38 % likutinis antidempingo muitas.
- 14 Per šį tyrimą ieškovė kelis kartus raštu nurodė Komisijai, kad reglamentui, kuris bus priimtas pasibaigus šiam tyrimui, būtina nustatyti taikymą atgaline data visų pirma todėl, kad per tyrimą naudoti duomenys susiję su tuo pačiu laikotarpiu, kuris numatytas pradiniam tyrimui, kuriam pasibaigus buvo priimtas Reglamentas Nr. 1567/97. Dėl tos pačios priežasties ieškovė taip pat kelis kartus prašė Komisijos grąžinti nuo 1997 m. rugpjūčio 3 d., t. y. Reglamento Nr. 1567/97 įsigaliojimo dienos, jos sumokėtus antidempingo muitus. Ji taip pat paaikšino

nepradėjusi grąžinimo procedūros pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 8 dalį, nes tikėjosi, kad naujosios priemonės bus taikomos atgaline data.

- 15 Tačiau 1998 m. rugpjūčio 17 d. ieškovė pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 8 dalį Vokietijos muitinei pateikė pirmąją prašymą grąžinti 1 046 675,81 Vokietijos markių (DEM) sumą, atitinkančią tai dienai jos sumokėtus antidempingo muitus.
- 16 1998 m. rugsėjo 14 d. laišku pateiktame preliminariniame atsakyme Komisija ieškovę informavo, kad penkiolika mokėjimų, atitinkančių 406 755,77 DEM sumą, atrodo, buvo padaryti prieš šešių mėnesių laikotarpį, sekusį šį pirmąją prašymą grąžinti, ir todėl į juos nebuvo galima atsižvelgti taikant pagrindinio reglamento 11 straipsnio 8 dalį.
- 17 1998 m. rugpjūčio 27 d. dokumente dėl galutinės informacijos Komisija patvirtino, kad ieškovė ir *Lucci Creation* naudojosi 0% dempingo skirtumu, ir atmetė ieškovės prašymą peržiūrėtus maito dydžius taikyti atgaline data.
- 18 1998 m. lapkričio 3 d. Taryba priėmė Reglamentą Nr. 2380/98, iš kurio aišku, kad nebuvo nustatytas joks dempingas dėl ieškovės atliekamo *Lucci Creation* prekių importo per tyrimo laikotarpį ir kad dėl to *Lucci Creation* turėjo teisę naudotis 0% individualiu dempingo skirtumu. Tačiau Taryba atmetė prašymą taikyti atgaline data, savo poziciją motyvuodama, pirma, po peržiūros tyrimų priimtų priemonių

numatomu pobūdžiu ir, antra, tuo, kad „tai atlygintų eksportuotojams, kuriems po šio tyrimo nepateisinamai taikomas už likutinį muitą žemesnis muitas už jų nebendradarbiavimą pradinio tyrimo metu“.

- 19 1998 m. gruodžio 3 d. Vokietijos muitinei ieškovė pateikė antrą prašymą grąžinti 409 777,34 DEM sumą, atitinkančią antidempingo muitus, kurie buvo sumokėti nuo 1998 m. rugpjūčio 18 d. iki lapkričio 6 dienos.
- 20 1999 m. sausio 12 d. ieškovė kreipėsi į Pirmosios instancijos teismą su ieškiniu byloje, kurioje buvo priimtas sprendimas *Medici Grimm I*.
- 21 2000 m. sausio 24 d. Komisija priėmė sprendimą dėl dviejų prašymų grąžinti antidempingo muitus, kuriuos tai dienai buvo pateikusi ieškovė. Šis sprendimas patenkina prašymus grąžinti muitą iš viso 1 049 697,38 DEM sumai ir atmeta prašymus dėl 406 755,77 DEM sumos, nes šie muitai buvo sumokėti už sandorius, sudarytus ankstesniu nei šešių mėnesių prieš prašymą grąžinti laikotarpiu.
- 22 Maždaug 2000 m. kovo 30 d. Vokietijos muitinė pirmą kartą grąžino sumokėtus antidempingo muitus 682 385,46 DEM sumai. Ši suma atitiko sumą, kurią 2000 m. sausio 24 d. Sprendimu leido sumokėti Komisija, atskaičius Vokietijos valdžios institucijų nuskaitytas sumas po ieškovės importo registrų patikrinimo.

- 23 Maždaug 2000 m. birželio 2 d. Vokietijos muitinė grąžino papildomą 229 502,16 DEM sumą, kuri atitiko perskaiciuotus muitus už laikotarpį nuo 1998 m. vasario 17 d. iki lapkričio 5 dienos. Tačiau šis grąžinimas buvo tik laikinas, nes jam buvo nustatyta sąlyga, jog bus atlikta 2000 m. sausio 24 d. Komisijos sprendimo peržiūros procedūra, numatyta sprendimo 4 punkte. 2000 m. birželio 6 d. ieškovė pateikė trečią su šia suma susijusį prašymą grąžinti.
- 24 2000 m. birželio 29 d. Pirmosios instancijos teismas priėmė sprendimą *Medici Grimm I*. Šiuo sprendimu Pirmosios instancijos teismas panaikino Reglamento Nr. 2380/98 2 straipsnį tiek, kiek Taryba neatsižvelgė į visas peržiūros tyrimo išvadų dėl ieškovės atliekamo *Lucci Creation* prekių importo pasekmes.
- 25 Konstatavęs, kad joks aplinkybių pasikeitimas negalėjo pagrįsti to, kad Komisija pradėtų peržiūrą, Pirmosios instancijos teismas pabrėžė, jog Komisija nusprendė panaudoti tą patį tyrimo laikotarpį, kuriuo ji rėmėsi Reglamentu Nr. 1567/97 nustatydamą galutinius muitus. Iš to Pirmosios instancijos teismas padarė išvadą, kad Taryba neperžiūrėjo galiojančių priemonių, o iš tikrųjų iš naujo pradėjo pradinę procedūrą. Todėl institucijos negali remtis peržiūros procedūros struktūra ir tikslais, kad užkirstų kelią ieškovės prašymui, jog individualus 0% dydis, kuris jai suteiktas Reglamentu Nr. 2380/98, būtų taikomas atgaline data.
- 26 Taigi Pirmosios instancijos teismas nusprendė: kadangi Bendrijos institucijos vykstant peržiūros tyrimui konstatavo, kad trūko vieno iš elementų, kuriais remiantis buvo nustatyti galutiniai antidempingo muitai, daugiau negalėjo būti laikoma, jog pagrindinio reglamento 1 straipsnyje numatytos sąlygos buvo patenkintos priimant Reglamentą Nr. 1567/97 ir kad būtinos komercinės apsaugos priemonės prieš *Lucci Creation* importą į Bendriją. Kadangi institucijos nustatė, kad per tyrimą *Lucci Creation* netaikė dempingo, jos turėjo šią nuostatą taikyti atgaline data.

- 27 Taigi Pirmosios instancijos teismas panaikino Reglamentą Nr. 2380/98 tiek, kiek Taryba nenustatė taikymo atgaline data antidempingo muto dydžio, nustatyto ieškovės vykdomam *Lucci Creation* prekių importui, pakeitimui. Tačiau Pirmosios instancijos teismas paliko galioti šį reglamentą tol, kol institucijos priims priemonės, įgyvendinančias šį sprendimą.
- 28 Apeliacinis skundas dėl šio sprendimo nebuvo pateiktas.
- 29 2001 m. sausio 22 d. Komisijai pateikus pasiūlymą dėl reglamento, pakeičiančio Reglamentą Nr. 1567/97, Taryba priėmė Reglamentą (EB) Nr. 133/2001, iš dalies pakeičiantį Reglamentą (EB) Nr. 1567/97 dėl tam tikrų antidempingo priemonių Kinijos Liaudies Respublikos kilmės odinių rankinių importui taikymo datos (OL L 23, p. 9), kad jis būtų suderintas su sprendimu *Medici Grimm I*.
- 30 Reglamento Nr. 133/2001 1 straipsnis prie Reglamento Nr. 1567/97 3 straipsnio prideda tokią pastraipą:

„Kai dėl odinių rankinių, kurias gamina *Lucci Creation Ltd* ir importuoja *Medici Grimm KG* <...>, nulinis muto dydis taikomas nuo 1997 m. rugpjūčio 3 dienos.“

- 31 Šis reglamentas įsigaliojo 2001 m. sausio 26 dieną.

- 32 Maždaug 2001 m. vasario 9 d., priėmus Reglamentą Nr. 133/2001, Vokietijos muitinė papildomai du kartus grąžino 16 068,60 DEM ir 120 369,64 DEM sumą, atitinkančią mokėjimas sumas, nuskaitytas perskaičius antidempingo muitus, kuriuos ieškovė turėjo sumokėti už laikotarpį iki 1998 m. vasario 17 dienos.
- 33 Maždaug 2001 m. vasario 19 d. Vokietijos muitinė paskutinį kartą grąžino 425 115,90 DEM sumą.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 34 2003 m. spalio 31 dieną Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu dokumentu ieškovė pareiškė šį ieškinį.
- 35 2004 m. vasario 16 d Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu dokumentu Komisija paprašė leisti įstoti į šią bylą Tarybos pusėje. 2004 m. gegužės 6 d. Nutartimi Pirmosios instancijos teismo ketvirtosios kolegijos pirmininkas patenkino šį prašymą įstoti į bylą.
- 36 2004 m. birželio 18 d. laišku Komisija informavo Pirmosios instancijos teismą atsakanti pateikti įstojimo į bylą paaiškinimą, tačiau pateiksianti savo paaiškinimus per žodinę proceso dalį.
- 37 Atsižvelgdamas į teisėjo pranešėjo pranešimą, Pirmosios instancijos teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.

38 2005 m. rugsėjo 14 d. per Pirmosios instancijos teismo posėdį šalys pateikė savo žodines pastabas ir atsakė į žodžiu pateiktus Pirmosios instancijos teismo klausimus.

39 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

- pripažinti ieškinį priimtina,

- pripažinti, kad pagal EB 288 straipsnio antrąją pastraipą Taryba atsako už jai padarytą žalą, ir priteisti iš Tarybos atlyginti iš viso 168 315 eurų dydžio žalą su delspinigiais ar bet kokią kitą sumą, kurią Pirmosios instancijos teismas manys esant tinkamą,

- priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

40 Taryba Pirmosios instancijos teismo prašo:

- atmesti ieškinį,

- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

41 Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo atmesti ieškinį.

Dėl priimtinumо

Šalių argumentai

- 42 Taryba, formaliai atskiru dokumentu nepateikdama prieštaravimo dėl priimtumo pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 114 straipsnį, teigia, kad ieškinys nepriimtinas. Ieškinys neatitinka Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnio pirmosios pastraipos ir Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punkto dėl dviejų priežasčių.
- 43 Pirma, ieškovė nepateikė pakankamai įrodymų, kurie leistų nustatyti žalą sukėlusį Bendrijos aktą ar veiksmus, nurodydama iš eilės Reglamentą Nr. 2380/98, Tarybos neveikimą, „neteisėtus Tarybos veiksmus priimant“ Reglamentą Nr. 2380/98 ar antidempingo muitų „palikimą“. Bet kuriuo atveju nė vieno iš jų atžvilgiu ji nenurodė priežasties, dėl kurios jis yra pakankamai akivaizdus teisės normos, skirtos ją apsaugoti, pažeidimas, bei priežasties, dėl kurios jai buvo padaryta žala.
- 44 Antra, ieškovė nepateikia pakankamai paaiškinimų dėl teisės normos ar normų, kurią ar kurias pažeidė Taryba. Ieškovė kartu rėmėsi „(pagrindinio reglamento) 1 ir 15 straipsniais, 11 straipsnio 3 dalimi, 7 straipsnio 1 dalimi, 9 straipsnio 4 dalimi ir bendrąja prasme „pagal pagrindinį reglamentą suteikta apsauga“. Ieškovė taip pat kiekvienos iš šių nuostatų atžvilgiu nepaaiškina, kaip Taryba jas pažeidė, nei kaip ji saugo jos interesus.
- 45 Ieškovė atsikerta, kad jos ieškinys yra priimtinas. Pirma, žalą padarė Reglamento Nr. 2380/98 priėmimas ir konkrečiai Tarybos atsisakymas atsižvelgti į visas peržiūros tyrimo išvadų pasekmes. Antra, pažeista Bendrijos teisės norma buvo pakankamai

teisėtai nustatyta. Kalbama apie pagrindinio reglamento 1 straipsnio 1 dalį, kitas ieškinyje nurodytas pagrindinio reglamento nuostatas (7 straipsnio 1 dalis, 9 straipsnio 4 dalis ir 11 straipsnio 5 dalis), kurios buvo paminėtos vien tik dėl to, kad, ieškovės manymu, jos pagrindžia pagrindinį principą, kurį nustato pagrindinio reglamento 1 straipsnio 1 dalis.

- 46 Ji priduria, kad Tarybos pateiktas prieštaravimas dėl priimtinumą turi būti atmestas atsižvelgiant į Procedūros reglamento 46 straipsnio 1 dalies c punktą, nes Taryba formaliai neprašė ieškinių nepriimti, o tai Taryba ginčija tvirtindama, kad pakanka jos reikalavimų dalies, kuria siekiama atmesti ieškinių.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 47 Pirmiausia reikia pastebėti, kad šis ieškinytis formaliai pareikštas prieš Tarybą, o ne prieš Bendriją. Tačiau pagal nusistovėjusią teismų praktiką dėl to, kad pateiktas ieškinytis prieš pačią instituciją, kuriuo remiantis EB 288 straipsnio antrąja pastraipa siekiama įrodyti Bendrijos deliktinę atsakomybę dėl tariamai patirtos žalos, kurią sukėlė Bendrijos institucija, ieškinytis negali būti nepriimtinas. Iš tikrųjų toks ieškinytis turi būti laikomas ieškiniu prieš Bendriją, kuriai atstovauja ši institucija (1989 m. lapkričio 9 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Briantex ir Di Domenico prieš EEB*, 353/88, Rink. p. 3623, 7 punktas ir 2002 m. balandžio 10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Lamberts prieš ombudsmeną*, T-209/00, Rink. p. II-2203, 48 punktas).
- 48 Dėl nepriimtinumą pagrindo, kurį nurodė Taryba, priimtinumą, nors Procedūros reglamento 46 straipsnio 1 dalies c punktas nustato, kad atsiliepime į ieškinių turi būti nurodyti atsakovo reikalavimai, šiame straipsnyje nedaromas skirtumas tarp

reikalavimų dėl ieškinio priimtumo ir reikalavimų dėl ieškinio pagrįstumo. Be to, šis straipsnis taip pat nereikalauja iš atsakovo savo reikalavimuose patikslinti, išskyrus atsiliepime į ieškinį pateiktus argumentus, dėl kokių priežasčių Pirmosios instancijos teismas turėtų priimti ar atmesti ieškinį.

49 Šioje byloje Taryba atsiliepime į ieškinį aiškiai nurodė mananti, kad ieškinys turi būti atmestas kaip nepriimtinas, o šio atsiliepimo reikalavimuose prašanti Pirmosios instancijos teismo atmesti ieškinį. Todėl ieškovės argumentas dėl nepriimtumo pagrindo, kurį nurodė Taryba, nepriimtumo turi būti atmestas (žr. šiuo klausimu 2000 m. vasario 24 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *ADT Projekt prieš Komisiją*, T-145/98, Rink. p. II-387, 67 ir 69 punktus). Bet kuriuo atveju Tarybos nurodytas nepriimtumo pagrindas yra imperatyvi sąlyga ir ją teismas gali iškelti savo iniciatyva.

50 Todėl reikia išnagrinėti Tarybos nurodytą prieštaravimą dėl priimtumo.

51 Pagal Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnio pirmąją pastraipą, Pirmosios instancijos teismui taikomą pagal šio statuto 53 straipsnio pirmąją pastraipą, ir pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktą ieškinyje turi būti nurodoma ginčo dalykas, reikalavimai ir pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka. Šis nurodymas turi būti pakankamai aiškus ir tikslus, kad atsakovas galėtų pasirengti gynybai ir kad Pirmosios instancijos teismas galėtų priimti sprendimą dėl ieškinio. Siekiant užtikrinti teisinį tikrumą ir gerą teisingumo vykdymą, kad ieškinys būtų priimtinas, reikia, jog esminės jį pagrindžiančios faktinės ir teisinės aplinkybės išplauktų – kad ir glaustai, tačiau sklandžiai ir suprantamai – iš paties ieškinio teksto (1997 m. gegužės 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Guérin automobiles prieš Komisiją*, T-195/95, Rink. p. II-679, 20 punktas ir 2005 m. vasario 3 d. Sprendimo *Chiquita Brands ir kt. prieš Komisiją*, T-19/01, Rink. p. II-315, 64 punktas).

- 52 Kad šie reikalavimai būtų tenkinami, ieškinyje, kuriuo siekiama Bendrijos institucijos tariamai padarytos žalos atlyginimo, turi būti nurodyta informacija, leidžianti nustatyti veiksmus, kuriais ieškovas kaltina instituciją, ir priežastys dėl kurių jis mano, kad yra priežastinis veiksmy ir žalos, kurią jis teigia patyręs, ryšys, bei žalos pobūdis ir dydis (1990 m. liepos 10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Automec prieš Komisiją*, T-64/89, Rink. p. II-367, 73 punktas ir minėto sprendimo *Chiquita Brands ir kt. prieš Komisiją* 65 punktas).
- 53 Šioje byloje ginčijamasi tik dėl veiksmy, kuriais kaltinama Taryba, nustatymo.
- 54 Dėl Tarybos akto, kuris tariamai sukėlė žalą, iš bylos medžiagos ir visų pirma iš ieškinyje bei duplike pateiktos informacijos aiškiai matyti, kad kalbama apie Reglamento Nr. 2380/98 priėmimą ir, konkrečiau kalbant, apie Tarybos atsisakymą šiame reglamente atsižvelgti į visas prieš jį priimant atlikto tyrimo išvadas. Todėl turi būti atmestas Tarybos nurodytas nepriimtino pagrindas, grindžiamas tuo, kad nebuvo nustatytas aktas, kuris tariamai sukėlė žalą.
- 55 Kalbant apie tariamai pažeistos teisės normos nustatymą, tiesa, kad ieškinyje daroma nuoroda ne tik į pagrindinio reglamento 1 straipsnio 1 dalį, bet taip pat jo 7 straipsnio 1 dalį, 9 straipsnio 4 dalį ir jo 11 straipsnio 5 dalį, pabrėžiant, kad „šių nuostatų tikslas yra apsaugoti individus nuo savavališko ir nepateisinamo apmokestinimo antidempingo muitais, kai jis neatitinka trijų pagrindinių kriterijų“. Tačiau ieškovė duplike pažymėjo, kad ji remiasi tik pagrindinio reglamento 1 straipsnio 1 dalies pažeidimu ir jog kitos ieškinyje minimos šio reglamento nuostatos buvo paminėtos tik tam, kad būtų apibūdintas pagrindinis šiame straipsnyje nurodytas principas. Atsižvelgiant į šią aplinkybę ir laikant, kad, pirma, pagrindinio reglamento 1 straipsnio 1 dalies pažeidimą ieškovė nurodė savo ieškinyje, ir, antra, kad leistina, jog ieškovas patikslintų savo prašymą pateikdamas dupliką (žr. šiuo klausimu 1963 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Plaumann prieš Komisiją*, 25/62, Rink. p. 197, 224), taip pat turi būti atmestas Tarybos nurodytas nepriimtino pagrindas, grindžiamas tuo, kad nebuvo nustatyta teisės norma, kurią tariamai pažeidė Taryba.

- 56 Be to, bylos medžiaga įrodo, kad Taryba galėjo užtikrinti savo gynybą tiek dėl neteisėtų veiksmų, kuriais ji kaltinama, tiek dėl teisės normos, kuri tariamai buvo pažeista.
- 57 Iš to, kas išdėstyta, reikia daryti išvadą, kad ieškinys priimtinas.

Dėl esmės

- 58 Pirmiausia Pirmosios instancijos teismas konstatuoja, kad šis ieškinys yra prašymas atlyginti žalą, grindžiamas EB 235 straipsniu ir EB 288 straipsnio antrąja pastraipa.
- 59 Bendrijos deliktinės atsakomybės EB 288 straipsnio antrosios pastraipos prasme srityje iš nusistovėjusios teismų praktikos matyti, kad ši atsakomybė taikoma tuo atveju, kai tenkinamos visos sąlygos, t. y. veiksmų, kuriais kaltinamos institucijos, neteisėtumas, žalos tikrumas ir priežastinio nurodytų veiksmų ir nurodytos žalos ryšio buvimas (1982 m. rugsėjo 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Oleifici Mediterranei prieš EEB*, 26/81, Rink. p. 3057, 16 punktas ir 2005 m. kovo 16 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *EnBW Kernkraft prieš Komisiją*, T-283/02, Rink. p. II-913, 84 punktas).
- 60 Jei nors viena šių sąlygų nėra tenkinama, visas ieškinys dėl žalos atlyginimo turi būti atmestas nesant būtinybės nagrinėti kitų minėtos atsakomybės taikymo sąlygų (minėto sprendimo *EnBW Kernkraft prieš Komisiją* 85 punktas).

- 61 Šioje byloje nustatyta, kad veiksmų, kuriais ieškovė kaltina Tarybą, neteisėtumas, t. y. Reglamento Nr. 2380/98 priėmimas, nenustatant taikymo atgaline data antidempingo maito, nustatyto ieškovės atliekamam *Lucci Creation* prekių importui, dydžio pakeitimui, buvo nustatytas sprendime *Medici Grimm I* ir kad pagal šio sprendimo 87 punktą taip pat buvo nustatyta, jog Taryba pažeidė pagrindinio reglamento 1 straipsnio 1 dalį.
- 62 Tačiau šios aplinkybės nepakanka, kad būtų galima manyti, jog yra tenkinama pirmoji sąlyga dėl Bendrijos deliktinės atsakomybės, susijusios su veiksmų, kuriais kaltinama ši institucija, neteisėtumu. Iš tikrųjų dėl šios sąlygos teismų praktikoje reikalaujama, kad būtų nustatytas pakankamai akivaizdus teisės normos, suteikiančios asmenims teises, pažeidimas (2004 m. liepos 4 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Bergaderm ir Goupil prieš Komisiją*, C-352/98 P, Rink. p. I-5291, 42 punktas).
- 63 Kadangi abi sąlygos dėl nurodytos teisės normos pobūdžio ir pažeidimo sunkumo yra kumuliacinės, šioje byloje reikia įvertinti, ar Tarybos veiksmai yra pakankamai akivaizdus pagrindinio reglamento 1 straipsnio 1 dalies pažeidimas.

Šalių argumentai

- 64 Ieškovė nurodo, kad norint nustatyti, ar Bendrijos teisės pažeidimas yra pakankamai akivaizdus, kriterijus yra tai, ar atitinkama Bendrijos institucija aiškiai ir sunkiai pažeidė savo diskrecijos ribas. Jei šios institucijos diskrecija yra labai siaura arba ji iš viso jos neturi, pakankamai akivaizdaus pažeidimo buvimui įrodyti gali pakakti paprasto Bendrijos teisės pažeidimo.

- 65 Šioje byloje Taryba galėjo tik atsižvelgti į savo tvirtinimų išvadas ir neturint diskrecijos priimtų priemonių atžvilgiu nustatyti taikymą atgaline data. Pirmosios instancijos teismas šiuo klausimu jau nusprendė sprendimo *Medici Grimm I* 85 ir 86 punktuose. Sprendimas *Medici Grimm I* nustato, kad Taryba neturi diskrecijos spręsti, ar atsižvelgti, ar ne į visas peržiūros procedūros išvadas, ir todėl paprasto Bendrijos teisės pažeidimo gali pakakti pakankamai akivaizdaus pažeidimo buvimui įrodyti.
- 66 Papildomi trys elementai apibūdina tai, kad priimdama Reglamentą Nr. 2380/98 Taryba turėjo nedidelę diskreciją arba jos neturėjo visai. Pirma, šio reglamento taikymo sritis ir tikslas yra riboti. Antra, atlikta peržiūra nereiškė institucijų politinio ir ekonominio pasirinkimo ir todėl – diskrecija buvo nedidelė ar jos visai nebuvo, išskyrus tyrime dalyvavusių eksportuotojų eksporto kainų įvertinimą. Priešingai, dėl to paties laikotarpio, į kurį buvo iš pradžių atsižvelgta priimant Reglamentą Nr. 1567/97, naudojimo ši operacija tapo panaši į administracinę procedūrą, kurioje netaikomi įprasti politiniai pasirinkimai, būdingi įprastinei peržiūros procedūrai. Trečia, Reglamente Nr. 2380/98 tik atsižvelgta į vykstant peržiūrai ieškovės ir *Lucci Creation* Komisijai pateiktos informacijos analizės išvadas.
- 67 Papildomai ieškovė priduria, kad Taryba bet kuriuo atveju aiškiai ir sunkiai pažeidė savo diskrecijos ribas. Apsaugos, kurią suteikė pagrindinis reglamentas, nesilaikymas yra akivaizdus, nes Taryba neatsižvelgė į tyrimo išvadų pasekmes, ketindama užbaigti peržiūros tyrimą pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalį, kad išvengtų šio tyrimo išvadų pasekmių, nors iš tikrųjų taikyta procedūra buvo iš naujo pradėtas pradinis tyrimas.
- 68 Pagrindinio reglamento suteiktos apsaugos pažeidimas yra sunkesnis dėl trijų veiksnių. Pirma, ieškovė atkreipė Tarybos dėmesį į tai, kad atsisakymas nustatyti

Reglamento Nr. 2380/98 išvadų taikymą atgaline data buvo nesuderinamas su pagrindinio reglamento struktūra. Antra, tokio atsisakymo pasekmės ieškovės atžvilgiu buvo numatomos, tačiau jas Taryba atmetė kaip nereikšmingas. Trečia, sprendimas dar kartą naudoti pradinio tyrimo laikotarpį turėjo atkreipti Tarybos dėmesį į netradicinį procedūros pobūdį ir jai turėjo būti akivaizdu, jog Reglamentas Nr. 2380/98 bus priimtas esant visumai išskirtinių aplinkybių, kurios, kaip buvo galima numatyti, turės ypatingų pasekmių.

69 Be to, Tarybos pateikti argumentai siekiant pateisinti savo atsisakymą laikytis peržiūros išvadų prilygsta įgaliojimų viršijimui.

70 Bet kuriuo atveju, atsižvelgiant į faktines aplinkybes, Tarybos veiksmai yra pakankamai akivaizdus Bendrijos teisės pažeidimas, nes Taryba žinojo, jog informacija, susijusi su pradinio tyrimo laikotarpiu, anksčiau niekada nebuvo panaudota peržiūros tyrimui atlikti, nes taikymo atgaline data poveikį turinčios antidempingo priemonės buvo priimtos praeityje, o sunkumai, su kuriais susidūrė Taryba, buvo nereikšmingi vertinant jos aktų teisėtumą.

71 Taryba atsikerta, kad, jei Pirmosios instancijos teismas turėtų manyti, jog ji pažeidė teisės normą, skirtą apsaugoti ieškovę, šis pažeidimas nebūtų pakankamai akivaizdus. Bendrijos teisės pažeidimo pakankamo arba nepakankamo akivaizdumo vertinimas turėtų būti atliekamas atsižvelgiant į reglamentuotinių situacijų sudėtingumą, teisės aktų taikymo ir aiškinimo sunkumus ir pirmiausia į nagrinėjamo akto autoriaus diskreciją. Be to, norint nustatyti, ar Bendrijos teisės pažeidimas yra pakankamai akivaizdus, lemiamas kriterijus yra tai, ar atitinkama Bendrijos institucija aiškiai ir sunkiai pažeidė savo diskrecijos ribas. Jei šios institucijos

diskrecija yra labai siaura arba ji iš viso jos neturi, pakankamai akivaizdaus pažeidimo buvimui įrodyti gali pakakti paprasto Bendrijos teisės pažeidimo.

72 Šioje byloje Taryba mano turėjusi diskreciją dėl Reglamento Nr. 2380/98 taikymo atgaline data klausimo.

73 Pirma, Taryba pabrėžia, kad jos pozicija dėl Reglamento Nr. 2380/98 taikymo ar netaikymo atgaline data buvo priimta pasibaigus procesui, kurio imtasi pradėjus peržiūros tyrimą valstybių narių prašymu, ir, antra, kad dėl šio reglamento priėmimo ieškovei atsidūrė palankesnėje padėtyje nei ta, jei šis tyrimas nebūtų buvęs pradėtas. Peržiūros tyrimo pradėjimas buvo visiškai diskrecinio pobūdžio aktas, leidęs ieškovei pasinaudoti žalos atlyginimu, kurio prašyti ji nebūtų turėjusi teisės nepradėjus šio tyrimo. Tai, kad institucijos nesuteikė didesnio žalos atlyginimo nei suteiktas ieškovei, negali būti laikoma pakankamai akivaizdžiu pažeidimu, užtraukiančiu Bendrijos deliktinę atsakomybę pagal EB 288 straipsnio antrąją pastraipą.

74 Dar Taryba pateikia tris papildomus argumentus. Pirma, sprendimas dėl Reglamento Nr. 2380/98 taikymo atgaline data apėmė diskrecijos elementą, kurį sudarė klausimas, ar peržiūros tyrimo aplinkybės leido ar pateisino nukrypimą nuo bendrosios taisyklės, pagal kurią priemonės, priimtose po peržiūros tyrimų, yra tik numatomo pobūdžio. Antra, Taryba tyčia neignoravo peržiūros tyrimo rezultatų. Taryba domėjosi, ar Reglamentui Nr. 2380/98 įmanoma nustatyti taikymą atgaline data, žinant, kad pradinių duomenų pakartotinis panaudojimas per peržiūrą neturėjo precedento ir kad yra aišku, jog išvados nesusijusios su vėlesniu laikotarpiu. Tačiau ji nusprendė, kad toks sprendimas neįmanomas atsižvelgiant į nuostatas, taikomas peržiūros srityje, ir nesant panašaus precedento. Ji negalėjo numatyti, kad Pirmosios instancijos teismas su ja nesutiks. Kadangi šis atvejis buvo išskirtinis, galimybė

suklysti buvo didesnė. Be to, nenustatydama taikymo atgaline data, pagrindinį reglamentą ji tiesiog stengėsi nediskriminuodama taikyti situacijai, kuriai šis reglamentas nenumatė išėties; teisės normos taikymas pagal analogiją būtų labai keblus. Trečia, tai, kad ieškovė atkreipė institucijų dėmesį į Reglamento Nr. 2380/98 taikymo atgaline data nebuvimo pasekmes, nebuvo svarbu būtent dėl to, kad institucijos neignoravo šio perspėjimo, tačiau tiesiog priėjo prie kitos išvados.

75 Be to, nebuvo jokie įgaliojimų viršijimo, nes taikymas atgaline data buvo atmestas dėl to, jog priemonės, priimtose pasibaigus peržiūros procedūrai, buvo numatomo pobūdžio ir kad Reglamentas Nr. 2380/98 nebuvo priimtas išimtinai ar iš esmės dėl vieno tikslo – pasiekti kitus tikslus nei nurodytieji.

76 Todėl šioje byloje Tarybos veiksmai tėra „klaidingas, bet atleistinas požiūris į neišspręstą teisės problemą“, kuris nesukelia Bendrijos deliktinės atsakomybės pagal EB 288 antrąją pastraipą.

77 Per posėdį Komisija tvirtino, kad šiuo atveju Taryba, priimdama Reglamentą Nr. 2380/98, paprasčiausiai ir savanoriškai pataisė per tikslų ir per griežtą Reglamento Nr. 1567/97 taikymą, kad padėtų tokioms šalims, kokia yra ieškovė. Kadangi pagrindiniame reglamente nėra jokios kitos nuostatos dėl procedūros atnaujinimo, peržiūros tyrimas buvo pradėtas pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalį. Be to, teismų praktika suteikia institucijoms plačią diskreciją pasirenkant tyrimo laikotarpį. Taigi institucijos tiesiog ketino peržiūrėti galiojančias priemones. Tik sprendimas *Medici Grimm I* nustatė, kad pagrindinio reglamento

nuostatos dėl peržiūros netaikytinos šioje byloje. Dėl naujų ir išskirtinių aplinkybių negali būti padaryta išvada, kad taip veikdama Taryba aiškiai ir sunkiai pažeidė savo diskrecijos laisvės ribas. Taigi šiuo atveju nėra pakankamai akivaizdaus Bendrijos teisės pažeidimo, sukeliančio Bendrijos deliktinę atsakomybę.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 78 Neteisėti veiksmai, kuriais kaltinama šioje byloje, iš esmės kyla iš to, kad Reglamente Nr. 2380/98 Taryba neatsižvelgė į visas peržiūros tyrimo, susijusio su ieškovės atliekamam *Lucci Creation* prekių importu, išvadų pasekmes, nenustatydama antidempingo muito, nustatyto šiam importui, dydžio pakeitimui taikymo atgaline data.
- 79 Iš nusistovėjusios teismo praktikos, kurią primena ieškovė, matyti, kad norint nustatyti, ar Bendrijos teisės pažeidimas yra pakankamai akivaizdus, lemiamas kriterijus yra tai, ar atitinkama Bendrijos institucija aiškiai ir sunkiai pažeidė savo diskrecijos ribas. Jei šios institucijos diskrecija yra labai siaura arba ji iš viso jos neturi, pakankamai akivaizdaus pažeidimo buvimui įrodyti gali pakakti paprasto Bendrijos teisės pažeidimo (minėto sprendimo *Bergaderm ir Goupil prieš Komisiją* 41–44 punktai ir minėto sprendimo *EnBW Kernkraft prieš Komisiją* 87 punktas). Konkrečiai kalbant, pažeidimo, kurio tokiomis pačiomis aplinkybėmis nepadarytų apdairi ir rūpestinga administracija, konstatavimas leidžia daryti išvadą, kad institucijos veiksmai yra tokie neteisėti, kad gali sukelti Bendrijos atsakomybę EB 288 straipsnio prasme (2001 m. liepos 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Comafrika ir Dole Fresh Fruit Europe prieš Komisiją*, T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 ir T-225/99, Rink. p. II-1975, 134 punktas).

- 80 Šiuo klausimu Bendrijos teisės deliktinės atsakomybės sistema taip pat atsižvelgia į reglamentuotinių situacijų sudėtingumą, teisės aktų taikymo ir aiškinimo sunkumus (1996 m. kovo 5 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Brasserie du pêcheur ir Factortame*, C-46/93 ir C-48/93, Rink. p. I-1029, 43 punktas ir 2002 m. gruodžio 10 d. Sprendimo *Komisija prieš Camar ir Tico*, C-312/00 P, Rink. p. I-11355, 52 punktas).
- 81 Be to, teisių, kurias pagal Bendrijos teisę turi asmenys, apsauga negali kisti pagal tai, ar už žalą yra atsakinga nacionalinė, ar Bendrijos valdžios institucija (minėto sprendimo *Bergaderm ir Goupil prieš Komisiją* 41 punktas). Taigi reikia pripažinti, kad, kaip ir procese dėl valstybių narių atsakomybės už Bendrijos teisės pažeidimus, siekiant nustatyti, ar Bendrijos institucijos padarytas Bendrijos teisės pažeidimas yra pakankamai akivaizdus, Bendrijos teismas, nagrinėdamas prašymą dėl žalos atlyginimo, turi atsižvelgti į visus jam pateiktą nagrinėti situaciją apibūdinančius veiksnius, ir keli iš šių veiksnių yra pažeistos normos aiškumo ir tikslumo laipsnis bei galimos teisės klaidos tyčinis ar neatleistas pobūdis (žr. pagal analogiją 2000 m. liepos 4 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Haim*, C-424/97, Rink. p. I-5123, 43 punktas ir 2003 m. gruodžio 4 d. Sprendimo *Evans*, C-63/01, Rink. p. I-14447, 86 punktas).
- 82 Pirma, reikia nustatyti, ar Taryba, priimdama Reglamentą Nr. 2380/98, turėjo diskreciją dėl antidempingo maito, kuris buvo nustatytas *Lucci Creation* prekių importui, dydžio pakeitimų taikymo atgaline data.
- 83 Sprendimo *Medici Grimm I* 87 punkte Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad vykstant peržiūros tyrimui Bendrijos institucijoms nustačius, jog trūksta vieno iš duomenų, kuriais remiantis buvo nustatyti antidempingo muitai, nebegalima manyti, kad pagrindinio reglamento 1 straipsnyje nustatytos sąlygos buvo patenkintos priimant Reglamentą Nr. 1567/97 ir kad buvo reikalingos komercinės apsaugos prieš *Lucci Creation* eksportą į Bendriją priemonės. Šiomis sąlygomis

institucijos privalėjo atsižvelgti į visas naudoto tyrimo laikotarpio pasirinkimo išvadas ir, kadangi jos konstatavo, kad šiuo laikotarpiu *Lucci Creation* nevykdė dempingo, tokio konstatavimo pasekmės jos turėjo nustatyti taikymą atgaline data.

84 Iš to matyti, jog, kadangi Taryba konstatavo, kad *Lucci Creation* per tyrimo laikotarpį nevykdė jokio dempingo, ji negalėjo nustatyti antidempingo muto ieškovės vykdomam šių prekių importui. Vadinasi, teisiškai ji neturėjo jokios diskrecijos ir todėl tokio muto dydžio pakeitimams turėjo nustatyti taikymą atgaline data.

85 Priešingi Tarybos argumentai, susiję su priemonių, kurios buvo priimtos pasibaigus peržiūros tyrimui, numatomu pobūdžiu, negali būti priimti. Iš tikrųjų Pirmosios instancijos teismas sprendime *Medici Grimm I* nusprendė, jog kadangi vykstant peržiūrai prieš priimant Reglamentą Nr. 2380/98 naudotas tyrimo laikotarpis buvo tas pats, kurį numatė procedūra, kuriai pasibaigus priimtas Reglamentas Nr. 1567/97, tai buvo ne peržiūros procedūra, bet pradinio tyrimo pradėjimas iš naujo.

86 Be to, nereikšminga tai, kad tyrimo, kuriam pasibaigus priimtas Reglamentas Nr. 2380/98, pradėjimas galėjo būti politinis žingsnis, susijęs su Tarybos pasirinkimo diskrecija, netgi darant prielaidą, kad tas faktas buvo nustatytas, nes šis pasirinkimas negalėjo paveikti Tarybai tenkančių pareigų pagal pagrindinį reglamentą.

87 Tačiau Tarybos diskrecijos nebuvimo Reglamento Nr. 2380/98 taikymo atgaline data atžvilgiu nepakanka, kad būtų laikoma, jog šioje byloje padarytas pakankamai akivaizdus pagrindinio reglamento pažeidimas, galintis užtraukti Bendrijos atsako-

mybę. Iš tikrųjų reikia atsižvelgti į reglamentuotinių situacijų sudėtingumą, teisės aktų taikymo ir aiškinimo sunkumus, pažeistos normos aiškumo ir tikslumo laipsnį bei galimos teisės klaidos tyčinį ar neatleistiną pobūdį.

- 88 Šioje byloje Taryba iš esmės tvirtina padariusi atleistiną klaidą, nes šios bylos aplinkybės neturi precedento ir ji veikė sąžiningai, kai nusprendė Reglamentui Nr. 2380/98 nenustatyti taikymo atgaline data.
- 89 Šiuo klausimu reikia pažymėti, pirma, kad tiek iš Reglamento Nr. 2380/98, tiek iš procedūros, kuri buvo prieš jį priimant, matyti, jog institucijos manė pradėjusios peržiūros procedūrą, o ne iš naujo pradėjusios pradinę procedūrą. Tik nuo sprendimo *Medici Grimm I* teisinė padėtis išaiškėjo ir institucijų atlikta procedūra buvo perkvalifikuota.
- 90 Antra, iš peržiūros srityje taikomų principų ir konkrečiai iš pagrindinio reglamento 11 straipsnio 6 dalies išplaukia, kad priemonės, priimtose pasibaigus peržiūros tyrimams, yra numatomo pobūdžio, nes tam tikrų reglamentų galimas taikymas atgaline data yra leistinas tik esant tam tikroms ribotoms sąlygoms, kurios nėra tenkinamos šioje byloje. Be to, nėra buvę panašaus precedento.
- 91 Trečia, Reglamento Nr. 2380/98 19 konstatuojamosios dalies antroji pastraipa aiškiai įrodo, kad Taryba neignoravo argumentų, kuriuos ieškovė pateikė prieš priimant Reglamentą Nr. 2380/98 dėl jo taikymo atgaline data, tačiau, juos įvertinus, buvo prieita prie kitos išvados.

- 92 Ketvirta, net jei pats Reglamento Nr. 2380/98 priėmimas nereiškė politinio ir ekonominio pasirinkimo, vis dėlto jis iškėlė sunkų teisinį klausimą, neturintį precedento teismų praktikoje, ir jis buvo išspręstas tik tada, kai Pirmosios instancijos teismas sprendime *Medici Grimm I* nusprendė dėl šio reglamento teisėtumo.
- 93 Penkta, taip pat nėra nustatyta, kad Taryba piktnaudžiavo įgaliojimais. Pagal teismų praktiką Bendrijos aktas tik tuomet laikomas neteisėtu dėl piktnaudžiavimo įgaliojimais, jei buvo priimtas išimtinai ar iš esmės siekiant kitų nei nurodyti tikslų (1997 m. birželio 25 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-285/94, Rink. p. I-3519, 52 punktas ir 2001 m. kovo 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *T. Port prieš Komisiją*, T-52/99, Rink. p. II-981, 53 punktas), o piktnaudžiavimas įgaliojimais gali būti įrodytas tik remiantis objektyviais, tinkamais ir suderinamais duomenimis (1996 m. balandžio 24 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Industrias Pesqueras Campos ir kt. prieš Komisiją*, T-551/93, T-231/94–T-234/94, Rink. p. II-247, 168 punktas ir minėto sprendimo *T. Port prieš Komisiją* 53 punktas).
- 94 Šioje byloje ieškovė niekaip neįrodė, kad Taryba atsisakė nustatyti Reglamentui Nr. 2380/98 taikymą atgaline data išimtinai ar bent jau iš esmės siekiant kitų, nei nurodyta, tikslų.
- 95 Priešingai, Taryba siekė suteikti atgalinį poveikį Reglamentui Nr. 2380/98 ne išimtinai ar iš esmės tam, kad pirminiame tyrime nedalyvavę importuotojai būtų nubauti ir iš jų būtų atimta galimybė susigrąžinti antidempingo muitus, bet todėl, kad faktinėmis ir teisinėmis aplinkybėmis, kurios protingai galėjo būti suvokiamos tuo metu, Taryba manė, jog iš tikrųjų buvo imtasi būtent peržiūros tyrimo ir kad priemonės, kurių reikia imtis jam pasibaigus, negalėjo būti numatomo pobūdžio. Be to, Reglamento Nr. 2380/98 8 konstatuojamojoje dalyje esantis rėmimosi pradinio tyrimo laikotarpiu greitumo sumetimais pateisinimas ir šio rėmimosi kvalifikavimas kaip „išskirtinio“ įrodo, kad institucijos buvo įsitikinusios atliekančios peržiūrą.

- 96 Be to, Tarybos pateikti argumentai siekiant pateisinti atsisakymą nustatyti Reglamentui Nr. 2380/98 taikymą atgaline data, kurie priminti šio sprendimo 18 punkte, nėra tinkami galimo piktnaudžiavimo įgaliojimais buvimo analizės tikslais. Iš tikrųjų, net jei šie argumentai neginčijamai yra netinkami, jie yra ne tokie svarbūs atsižvelgiant į pagrindinius argumentus, kurių jau savaime pakanka ir pagal kuriuos peržiūros procedūros, per kurias Taryba manė veikusi, yra numanomo pobūdžio.
- 97 Todėl priešingai tam, ką teigia ieškovė, atsižvelgiant į aplinkybes ir nesant priešingų įrodymų, negali būti laikoma, kad Taryba piktnaudžiavo įgaliojimais ar tyčia pažeidė pagrindinio reglamento 1 straipsnio 1 dalį.
- 98 Šiomis aplinkybėmis neatrodo, kad Taryba taip akivaizdžiai pažeidė pagrindinio reglamento 1 straipsnio 1 dalį, kad užtrauktų Bendrijos deliktinę atsakomybę. Todėl ieškovės argumentai turi būti atmesti, nesant reikalo nagrinėti, ar ši nuostata suteikia teisių privatiems asmenims
- 99 Kadangi šioje byloje Bendrijos deliktinės atsakomybės, susijusios su nagrinėjamos institucijos veiksmais, atsiradimo sąlyga nėra tenkinama, ieškinyi turi būti atmetas, nesant reikalo įvertinti kitų šios atsakomybės atsiradimo sąlygų.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 100 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti atsakovės išlaidas pagal jos pateiktus reikalavimus.

101 Įstojusi į bylą Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas, remiantis Procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalimi, pagal kurią įstojusios į bylą institucijos padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Ieškovė padengia savo ir Tarybos patirtas bylinėjimosi išlaidas.**
- 3. Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Legal

Mengozzi

Wiszniewska-Białecka

Paskelbta 2006 m. sausio 26 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

Pirmininkas

E. Coulon

H. Legal